

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

8. podkreśla, że ludzie w Zimbabwe rozpaczliwie potrzebują politycznej zmiany, oraz potępia fakt, że Robert Mugabe odmawia wykonania porozumienia, które podpisał 15 września 2008 r. i zgodnie z którym miał przekazać kluczowe ministerstwa partii Morgana Tsvangiraiego, oraz że nie zapoczątkowuje reformy politycznej;
9. wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że istniejąca wśród obywateli Zimbabwe rozpaczliwa potrzeba natychmiastowej, radykalnej i demokratycznej zmiany wciąż jest pogwałcana przez opresyjny, oparty na manipulacji reżim Roberta Mugabego, który służy sam sobie;
10. pilnie wzywa kraje afrykańskie i instytucje regionalne, w tym SADC, a zwłaszcza Unię Afrykańską jako gwaranta porozumienia z 15 września 2008 r., a także wybitnych Afrykańczyków, do zwiększenia presji zmierzającej do zapewnienia sprawiedliwego, słusznego rozwiązania sytuacji w Zimbabwe, opartego na wiarygodnych wyborach, jakie odbyły się w marcu 2008 r., oraz do monitorowania w wyważony sposób wszelkich porozumień politycznych;
11. wzywa Radę, żeby zachęciła Unię Afrykańską do przygotowania planu aktywnej interwencji mającej na celu ochronę ludności cywilnej w Zimbabwe;
12. wzywa Radę, żeby stale zwracała uwagę na możliwe skutki, jakie dla wywołują dla regionu umyślne zaniechania i nieudolne rządy ZANU-PF, destabilizujące Zimbabwe;
13. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w regionie uchodźców z Zimbabwe i ubolewa na aktami przemocy dokonywanymi w sąsiadujących krajach wobec uchodźców z Zimbabwe; wzywa Komisję do udzielenia tymże państwom sąsiadującym wsparcia poprzez realizację programów pomocy finansowej i materialnej dla uchodźców;
14. stanowczo wzywa wszystkie zainteresowane podmioty i wspólnotę międzynarodową, żeby byli gotowi na wsparcie gospodarczej i społecznej odbudowy Zimbabwe, jeżeli zostanie utworzony rząd, który rzeczywiście odzwierciedli wolę obywateli Zimbabwe w pełnym zakresie oraz jeżeli zaistnieją namacalne znaki powrotu do poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności;
15. wzywa Radę i państwa członkowskie, żeby przyspieszyły działania dyplomatyczne w Afryce w celu zapewnienia aktywnego wsparcia dla zmian w Zimbabwe;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządóm państw grupy G8, rządóm oraz parlamentóm Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządóm państw Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju i jej Forum Parlamentarnemu.

Nikaragua

P6_TA(2008)0641

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka, swobód obywatelskich i demokracji w Nikaragui

(2010/C 45 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając umowę o dialogu politycznym i współpracy zawartą w 2003 r. między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z dnia 15 grudnia 2003 r. oraz ramową umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając sprawozdania grupy ekspertów UE dotyczące przebiegu i wyników wyborów do władz lokalnych i regionalnych, które miały miejsce w dniu 9 listopada 2008 r. w Nikaragui,
- uwzględniając oświadczenia komisarz Benity Ferrero-Waldner w sprawie wydarzeń w Nikaragui po wyborach do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r.,
- uwzględniając trwające negocjacje dotyczące podpisania układu o stowarzyszeniu między UE a państwami Ameryki Środkowej,
- mając na uwadze komunikat prasowy 27 państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 22 października 2008 r. w sprawie obrońców praw człowieka i organizacji obrony praw człowieka,
- mając na uwadze szóstą rundę negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między UE a państwami Ameryki Środkowej, która odbędzie się w Brukseli w dniach 26 i 27 stycznia 2009 r.,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze doniesienia o fałszowaniu wyników wyborów do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r., zgłaszane w sprawozdaniach grupy ekspertów UE, w których wzmiankowano niechęć władz Nikaragui do zorganizowania naprawde demokratycznych wyborów; mając na uwadze ataki towarzyszące wyborom, skierowane zwłaszcza przeciwko mediom, a także wynikającą stąd polaryzację postaw i konflikty,
- B. mając na uwadze obawy co do stopnia przejrzystości głosowania, wyrażane przez ONZ, Unię Europejską, USA i część nikaraguańskich organizacji pozarządowych,
- C. mając na uwadze uchwały Najwyższej Rady Wyborczej z dnia 11 czerwca 2008 r., w których z jednej strony anulowano osobowość prawną Sandinistowskiego Ruchu Odnowy, a z drugiej strony stwierdzono, że Partia Konserwatywna nie spełniła niezbędnych wymogów, by móc uczestniczyć w wyborach do władz lokalnych w listopadzie 2008 r., co uniemożliwiło obu tym partiom udział w wyborach,
- D. mając na uwadze liczne ataki i akty nękania ze strony osób, frakcji politycznych i organów związanych z władzami państwa, których przedmiotem są od kilku miesięcy organizacje obrony praw człowieka i ich członkowie, dziennikarze i przedstawiciele mediów,
- E. mając na uwadze propozycję nikaraguańskiego wiceministra współpracy, dotyczącą utworzenia „mechanizmu wspólnego opodatkowania” pomocy finansowej otrzymywanej przez organizacje pozarządowe oraz przeprowadzenia dochodzenia w sprawie rzekomego niespełnienia wymogów prawnych przez różne organizacje pozarządowe, a także oskarżenie 17 organizacji obrony praw człowieka o „machinacje finansowe”,
- F. mając na uwadze śledztwa w sprawach karnych wszczęte przeciwko obrońcom praw seksualnych i reprodukcyjnych, w tym w przypadku udzielenia pomocy zgwałconej dziewczynce, którą poddano zabiegowi aborcji, by uratować jej życie w czasie, kiedy aborcja wykonywana ze względu na stan zdrowia nie podlegała sankcjom karnym,
- G. mając na uwadze, że rozwój i umocnienie demokracji i państwa prawa, a także poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności muszą stanowić nieodłączny element polityki zewnętrznej Unii Europejskiej,

(1) Dz.U. L 63 z 12.3.1999, s. 39.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że zawierając z krajami trzecimi umowy obejmujące klauzulę dotyczącą praw człowieka, Unia Europejska i jej partnerzy przyjmują na siebie odpowiedzialność za egzekwowanie międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka oraz że z definicji cechą takiej klauzuli jest jej wzajemność,
- I. mając na uwadze stan głębokiego ubóstwa, w jakim Nikaragua znalazła się w ciągu ostatnich dwóch dekad,
1. głęboko ubolewa nad sposobem przeprowadzenia procesu wyborczego do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r. i uważa, że za ich wynikami nie stoi żadna legitymacja demokratyczna;
 2. ubolewa, że klimat podejrzeń o oszustwa w niektórych gminach doprowadził do demonstracji i starć między zwolennikami poszczególnych partii politycznych, w wyniku których wiele osób odniosło rany i które dodatkowo zaostrzyły głęboki kryzys polityczny;
 3. zwraca się do rządu Nikaragui o pilne podjęcie działań zmierzających do uspokojenia zaistniałej sytuacji i apeluje do władz Nikaragui o poszanowanie działalności organizacji obrony praw człowieka;
 4. ubolewa nad licznymi atakami i aktami nękania, których przedmiotem są od kilku miesięcy organizacje obrony praw człowieka, ich członkowie, niezależni dziennikarze i przedstawiciele delegacji Komisji w Nikaragui, dokonywanymi przez osoby, frakcje polityczne i organy związane z władzami państwa,
 5. zwraca się do partii politycznych o potępienie aktów przemocy dokonanych przez ich zwolenników;
 6. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że dwóm partiom politycznym nie dano możliwości uczestniczenia w wyborach do władz lokalnych; wyraża zaniepokojenie co do postępów w umacnianiu demokracji i dobrych rządów w tym kraju, zwłaszcza jeśli chodzi o procesy integracji i aktywnego udziału obywateli;
 7. apeluje do rządu Nikaragui i do poszczególnych instancji państwa o poszanowanie swobody wypowiedzi i niezawisłości sądów, a przez to o zagwarantowanie utrzymania demokratycznych podstaw kraju; zwraca się do Nikaragui o jak najszybsze ratyfikowanie statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny;
 8. z zadowoleniem przyjmuje oficjalny komunikat prasowy 27 państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 22 października 2008 r., w którym potępiono ataki na obrońców praw człowieka i organizacji obrony praw człowieka;
 9. wnioskuje, by w czasie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej przypomniano Nikaragui, że powinna przestrzegać zasad państwa prawa, demokracji i praw człowieka, gdyż Unia Europejska broni tych wartości i wspiera je;
 10. zwraca się do państw członkowskich UE o włączenie kwestii sytuacji w Nikaragui do porządku obrad spotkań z władzami Nikaragui, zarówno dwu-, jak i wielostronnych;
 11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.